

nyát a népköltészet barátai és hívei ezután sem fogják nélkülözni. Dícséret illeti a Kisfaludy-társaságot, hogy ezt a derék munkást sorompóba állította, hogy a félbehagyott vállalkozást vele és másokkal újra megkezdette.

Krenner Miklós.

Gróf Kuun István költeményei.

Azt mondják manap, hogy az expresse vasút és a villanyvilágítás korszaka nem kedvez a költészetnek. Hogy ma szerelmes diákok és fodrász legények, no meg a vén leányok érdeklődnek a poéták iránt és hogy az egész költői társaság nem olyan érdekes és gazdaságos, mint egy iparos szakszervezet. Erre a nagyképű, pózoló és kevés értékű kijelentésre azonban könnyű rá-czáfolni. Rá-czáfolnak első sorban a poéták, kikből ma talán több is van a kelleténél. Rá-czáfol az évente megismétlődő dús termés, mely bizonyossága annak, hogy az álmokat nem lehet megölni és hogy a dal muzsikája, örök csengése, megnyilatkozása a szívnek. Éppen azért a költőket tartsuk kiváltságos lényeknek, kik éppen azért izgató lelkűek, tanulmányozásra érdemesek, mert érzéseik tolmácsolásában különböznek kortársaiktól. Gróf Kuun István ne azért érdekeljen, mert nagy vagyona hágott rá, talán könnyelműsége, talán mostoha sorsa az életét hasonlóvá tette a földön való szomorú bolygáshoz, hanem mert azt a bánatot, örömet, gyűlöletet és szelid érzéseket, melyek lelkén átviharzottak, nem lóversenyeken mondta el barátainak, kaszinókban kártyapartnereinek, hanem bánatosan csengő-bongó versekben a nagyközönségnek. Szegény gróf Kuun István nem tudom hogy állt ő a kiadókkal és szerkesztőkkel, meg volt-e az az öröme, hogy egy-egy fölvilanog gondolatát, szép és költői ruhát nyert érzését elbocsáthatta-e a megismerés országútján? Ha ebben sem kedvezett neki az élet, igazán lehet sajnálni, hogy egész poétasága, könyve, dícsősége, posthumus-számba jön s nem örülhet a költő annak, a mi neki annyi könyhullást, szomorúságot, álmatlan éjszakát okozott. A mint könyvét olvasom, megelevenedik a költő alakja. Az első impressióm, hogy a költőben nemesszívű ember emberiesen érző lelke szunnyadozott. Általában véve keveset dalolt, jól is tette, mert a hosszú érlelés, a „nonum prematur in annum“ használt a verseknek s mindig jobb kevesebb jót, mint sok selejttest összeírni. Szíve a szelidebb, érzékenyebb, lányosabb témák felé csábította, azonban a verse soha nem teszi azt a benyomást, mintha azért írta volna meg, mert ebéd után a fekete kávé mellett borzasztóan unalmas volt az időtöltés. Bizony érezzük, hogy itt-ott mélyen leszántott a gazda, a ki pedig keményen megmarkolja az ekeszarvát, annak kigyöngyözik a homloka. Különösen a bánat hasogatta szívét, s a sötét és kétségbeeső resignatio ihlette bágyadt szírmú dalocskák olyanok, mint forró, röpké sóhajok. Keveset dek-

lamálnak, talán semmit, de annál többet sejtetnek. Egy élet igazi, nagy tragédiáját. Egy költői lélek földi bolyongását, meg nem értetését, emberek rosszását, közönyét, melyek mint az őszi fuvalmak hervasztólag hatottak a költő nemes, finom érzületére. A versek előtt szinte poémába csendülő emlékezést írt Felszeghy Dezső gróf Kuun Istvánról, keblének igaz barátjáról. Nagyon jól ismerhette Felszeghy poétabarátját, mert ez a megemlékezés szinte fotográfia-szerű hűséggel, igazsággal van megírva. Itt-ott talán retusírozta a finom esetkezeléssel megrajzolt arcképet, de ezt megkívánta a szép és szomorú versek írója: Kuun István. Az Erdélyi Irodalmi Társaságot illesse a legszebb elismerés, hogy ezt a kötet verset megmentette a magyar irodalom számára.

Kiss Menyhért.

KÜLÖNFÉLÉK.

Gr. Kuun Géza kir. táblai ülnökségéről.

1337 eln. sz. 1861.

I.

Méltóságos gróf úr!

Az Erdélyi udvari Cancellaria nagyméltóságú elnökének folyó hó 26-án kelt távirati értesítője szerint méltóztatott Ó es. és apostoli királyi Felsege Méltóságodat az erdélyi törvényes királyi Tábla számszeletti tiszteletbeli ülnökévé legkegyelmesebben kinevezni.

Ezen legfelsőbb kinevezésről Méltóságodat előlegesen tudomásba tenni üdvözetem kifejezésével sietek, oly hozzáadással, hogy a törvényes királyi tábla tevékenységének kezdete Méltóságoddal a királyi főkormányzók részéről újlag közöltetni fog.

Kolozsvárt, július 27-én 1861.

A k. főkormányzók elnöke

G. Mikó Imre.

Alant: Méltóságos Gróf Kuun Géza urnak Pesten.

Kívül: Az erdélyi főkormányzók elnökétől. Méltóságos szt.-gothárdi gróf Kun Geiza urnak
Hvtból.

Pesten

Nádor-utca 23. szám.

Alatta gr. Kuun Géza megjegyzése: Én: szt.-gothárdi, miért? Gróf Kuun Géza osdolai, nem tudta Mikó?

II.

Királyi táblai tiszteletbeli számszeletti ülnök Méltóságos Gróf Kuun Geiza úrnak

Pesten.

A királyi Főkormányzók nagyméltóságú ülnökségének idei Augusztus 1-ői 3676 sz. alatti intézkedése következtében van sze-